

Nummer 10 | 15. MAJ 1937 | 86. Aargang

JOSEPH F. SMITH

Født i Far West, Missouri, den 13. November 1838.
Præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige fra den 17. Oktober 1901 til sin Død den 19. November 1918.

Et religiøst Liv bringer Lykke

Tale af Præsident David O. Mc. KAY.

Ungdommen, kollektivt eller individuelt, er altid behagelig virkningsfuld. Disse udmærkede unge Mænd, som har været fremme for eder i Eftermiddag, som I har hørt i Bøn og Taler, er Repræsentanter for 3000 andre, som er til Stede her i Tabernaklet, og disse 3000 repræsenterer 60,000 Medlemmer af det Aaronske Præstedømme i Kirken. At blive inviteret til at tale til disse 3000 unge Mænd er i sig selv en Ære. Jeg lykønsker det præsiderende Biskopsraad, Stavpræsidentskaberne og Biskopsraadene af de forskellige Waards og de Kvorumledere, som har arrangeret dette smukke Program.

I mit Budskab til disse unge Mænd og unge Kvinder i tilsvarende Alder, som jeg ser i Forsamlingen, ønsker jeg at udtrykke en Tanke — i det mindste et Haab, som altid vil være forbundet med en glædelig og lykkelig Følelse. Mit Emne findes i disse faa Ord: »Menneskene er til, for at de kunne nyde Glæde.« Man kan aldrig omgaas unge Mænd og Kvinder uden at føle en Del af deres Liv og Glæde, og en Bevidsthed, som udstraaler Følelser af den Art maa der opmuntres til, i Særdeleshed i vort kirkelige Arbejde.

Det er en Fejltagelse af unge Mennesker at tænke, at alt, hvad der henhører til Religion er tungt, ubehageligt og nedtrykkende. Ungdommen er Livets lykkelige Tid; Fremtiden ses i de smukkeste Farver. Hjerterne er haabefulde. Det er vor Pligt at se til, at disse Haab opnaas.

Jeg haaber, at jeg maa sige noget i Eftermiddag, som vil hjælpe nogle af de unge Mænd og Kvinder til at føle og forstaa, at deres Haab opnaas bedst indenfor Rammerne af et religiøst Liv. Jeg vilde ønske, at eders Lykke og Ungdoms straalende Haab maatte fuldstændig finde Udtryk i det religiøse Liv. En lille Pige paa 6 Aar kom fra Søndagsskole her i Byen i Morges og sagde til sin Moder, med et Udtryk af Iver og Lyst i sit Ansigt: »Jeg vilde hellere gaa i Søndagsskole end gaa paa en Skovtur.« Det er den Følelse, der skulde findes i Hjertet paa enhver af de unge, naar de udfører deres religiøse Pligter. Der hviler et stort Ansvar paa Lederne for Opnaaelsen af dette store Ideal; men det er muligt at naa det. »Menneskene er til, for at de kunne nyde Glæde«. Unge Mænd, vi ønsker, at I skulde være lykkelige, vi ønsker, at I skulde være glade. Der er en Ting, I maa vælge som Livets Hensigt, og det er Lykke,

og jeg haaber, at der ikke er en eneste ung Mand her, som ikke har en saadan Hensigt, et saadant bestemt Maal i Livet. Og har I det, da sæt alle de Evner og Kræfter, som Gud har givet eder, ind paa at naa det. Det er en sørgelig Ting at begynde Livet med en lav Forestilling om dets Betydning. Det er vel ikke muligt for en ung Mand at maale Livet, men det er muligt at sige: »Jeg vil udnytte Livet paa den nobleste og bedste Maade.« Et højt Maal og noble Hensigter er Sjælens Vinger.

Jeg kan ikke tænke mig noget højere Maal eller noblere Hensigt i Livet end sand Lykke, med mindre det er Karakteren, som er Midlet til Lykken.

I gaar var det 92 Aar siden to store Mænd led Martyrdøden i Cartage-Fængsel. En af dem var Profeten Joseph Smith, han sagde: »Lykke er Livets Maal og vil endelig opnaas, hvis vi følger den Sti, som fører dertil; og denne Sti er Dyd, Oprigtighed og Trofasthed, Hellighed og Overholdelse af alle Guds Bud. Men vi kan ikke holde alle Budene uden først at kende dem, og vi kan ikke forvente at lære mere, end vi ved nu, med mindre vi er villige til at adlyde dem, vi allerede har modtaget.«

Der er et Maal højt nok for ethvert Menneske og Betingelser for, og Omstændigheder under hvilke det Maal kan naas.

En anden har sagt: »Søgen efter Lykken har været i Gang i alle Tidsaldre, fordi Idealerne og Begreberne om Lykke har stadig avanceret. Den største Løn, som Lykken giver, er den Respekt, der tilfalder dem, der troligt tjener sine Medmennesker.

I ethvert Menneskes Skæbne er der et Maal mere guddommeligt end Lykke — det er Karakter. Og det store Maal med Menneskets Skabelse er at udvikle en herlig Karakter. En herlig Karakter er i sin egen Natur Produktet af Selvdisciplin.

Der har I unge noget at stræbe efter, som er værdig det bedste I formaar. I ønsker at blive lykkelige. I ønsker at være glade. Og det har I Ret til. Verden vil give eder det, men Verden vil ogsaa give eder Smerte; den vil give eder Sorg; den vil give eder Fortvivlelse, hvis I vender jer bort fra de Betingelser og Omstændigheder, der skaber Glæde.

Opnaaelse af Lykken afhænger ikke af Rigdom, Livsstilling eller Uddannelse, — det er en Sindstilstand.

Unge Mænd, der er fire Betingelser, der ligger som Grundstenene til et lykkeligt Liv, men førend jeg nævner dem, husk, at »der er ingen Ting, som kan bringe Fred, undtagen Princippernes Triumf«.

Den første af disse Betingelser er en Følelse af Frihed. Det er Guds Hensigt at gøre Menneskene lig ham selv. Han sagde: »Det er min Gerning og min Ære at tilvejebringe Udødelighed og evigt Liv for Mennesket.« Og en fremragende Skribent har sagt: »Livets store Hensigt er at blive Gud lig.« Men Gud kan ikke gøre Mennesket lig ham selv, uden han velsigner dem med en Følelse af Frihed, og derfor har vi Princippet af Menneskets Handlefrihed. At være fri, at føle at vi er fri til at handle som vi vil, med den Forstaaelse, at der er Grænser, som ikke med Tilbørlighed maa overskrides, er et af de fundamentale Principper af Lykke.

Jeg ønsker at sige til Ungdommen alle Vegne, til de 60,000, som I repræsenterer, vi ønsker, at de skal føle sig fri til at gøre hvad de vil. Vi ønsker, at de skal føle sig glade ved denne Tanke. Vi ønsker, de skulde

Vide, at hver Sjæl er fri,
At vælge Tro og Livets Sti;
Thi det er Sandhed visselig,
Gud tvinger ingen Sjæl til sig.
Han kærligt kalde, lede vil
Og skænke af sin Aand dertil.
Paa mange Maader gøre vel,
men aldrig tvinge nogen Sjæl.

Naar vi en Gang har faaet denne Følelse af Frihed, bliver vi vor Ansvarlighed bevidst. I kan ikke lægge Ansvaret for jeres Gerninger paa jeres Forældre. I kan ikke dadle eders Biskop for nogen af de Handlinger I øver. I har en Følelse af Individualitet — en Bevidsthed af at være een af en Gruppe, — at I yder enten til Lykken eller Elendigheden i Verden. Og denne Bevidsthed er det, som bringer Sjælen i Aktivitet, og gør den til en selvstændig Enhed, det virkelige Afkom af vor Fader i Himmelen.

Og saa ønsker jeg, at I skulle føle, at I er i denne Verden for at gøre, som I behager, men husk paa, at naar I vælger at gøre visse Ting fører eders Handlemaade enten til Lykke eller Elendighed. Lad os lægge dette ned, som den første fundamentale Sten i Grundvolden for det Emne, vi har valgt for i Eftermiddag.

Den anden er den Selvtillid, som kommer af Selvkontrol. Igaar hørte jeg om en, der sagde: »Jeg kan ikke gøre for det,« da hans Biskop irettesatte ham for at have tilladt sig Ting, der ikke sømmede sig for en ung Mand i det Aaronske Præstedømme. Biskoppen spurgte: »Hvad skal jeg gøre ved ham?« Hans Bekendelse siger, hvad der er at

gøre ved ham, »Jeg kan ikke gøre for det«. Det aabenbarer den Kendsgerning, at Manden har tabt Bevidstheden om Selvkontrol, tabt den Selvtillid, som gør ham til Herre over Livets Omstændigheder.

To af de unge Mænd, som talte i Dag henviste til Nødvendigheden af at hæve sig over Omstændigheder, og Friselser i ens Omgangskreds ligemeget af hvilken Art, og at holde fast ved Kirkens Idealer. Oh, den stakkels, unge Mand, som sagde: »Jeg kan ikke gøre for det.« Tragedien er ikke alene i Handlingen, men i Sjælen, fordi han har tabt den Følelse, at han er Herre over sine Tilbøjeligheder. Han lader sig regere af sine Tilbøjeligheder og Lidenskaber i Stedet for at rejse sig som en Mand og beherske dem. Der har vi Tanken om Bevidstheden af Selvkontrol.

Lad mig henlede eders Opmærksomhed paa, at det var netop en af de første Begivenheder i Jesu Liv efter, at han var døbt i Jordans Flod og havde modtaget sin Faders Godkendelse og den Hellig Aand. Han blev af Djævelen taget op paa et højt Bjerg — »Fristelsens Bjerg«.

Unge Mænd, I bliver ogsaa ført derop, naar I har modtaget Præstedømmet. Kan I, som han, hæve eder over enhver Fristelse og staa som han, ikke alene med Bevidstheden om Selvkontrol, men med guddommelig Anerkendelse, bevist derved, at Englene kom og tjente ham, medens Fristeren veg bort? Det er den guddommelige Opnaaelse, der skaber eders Lykke uanset af eders Stand og Stilling i Verden.

Den tredie er Oprigtighed. Følg det, som I tænker er rigtigt. Dermed mener jeg ikke, at I skal følge eders Impulser uden Hensyn til, hvad Fader og Moder har at sige. Det var vel talt, da en af de unge Mænd i Dag sagde, »Vi ærer vore Fædre og Mødre«. Oprigtighed er lagt for Dagen i den Kendsgerning, at vi følger Faders og Moders Raad, fordi vi ved de har haft Erfaringerne.

Saa naar jeg siger: vær tro imod eder selv, mener jeg ikke, at I skal følge eders Tanker uafhængig af, hvad eders Ældre har at give eder af Raad og Formaninger, men jeg beder eder om at se i jert Indre, naar Fristeren kommer, og eders bedre selv siger, giv ikke efter, vær oprigtige — vær tro mod eder selv. At være utro mod eder selv vil bringe Sorg og Ulykke. Vælg det, der ikke er rigtig, og I kan ikke undgaa Sorg.

Det er blevet sagt om John Keith, at hans Ansigt skinnede som ens Ansigt, der havde et Syn; saa længe havde hans indre Øje været fæstet paa det rene og skønne, han havde elsket dette Syn saa længe, han havde levet med det i sine Tanker saa længe, at ikke alene hans Sjæl var op-

fyldt dermed, men indtil Synets Skønhed afbildedes i Digterens Ansigtstræk, mejslet af de store Billedhuggere »Tanker« og »Idealer«.

Som en Kontrast hertil giver jeg Daniel Websters Ord. Han blev en Gang spurgt, hvad den største Tanke var, som nogensinde havde besjælet ham. Han svarede: »Der er intet Ondt, som vi ikke enten kan modstaa eller fly fra, undtagen Følgerne af Forsømmelse af vore Pligter. Følelsen af Ansvaret forfølger os stedse. Det er allestedsnærværende ligesom Guddommen. Ville vi tage os Morgenrødens Vinger og ville vi bo ved det yderste Hav. Pligter opfyldt eller Pligter forsømt vil altid være hos os til vor Glæde og Tilfredshed eller vor Sorg og Smerte. Om vi siger, at Mørket skal skjule os, som Nattens Mørke er Ansvaret stadig hos os. Vi kan ikke undgaa dets Magt eller fly fra dets Nærværelse. De følger os i dette Liv, og de vil følge os i Døden. Og i den mægtige Alvor, der ligger længere ude — i det store Herefter vil vi finde, at Pligterne er stadig hos os, for at martre og smerte os, hvis de er forsømt og til at glæde og husvale os, om Gud har givet os Naade til at udføre dem. Vejet imod Samvittigheden er hele Verden kun en Boble, for Gud selv er i Samvittigheden og leder den ved Hjertet.«

Unge Mænd, vær oprigtige i Udførelsen af eders Pligter. Er I anmodet om at gaa til Nadvermøde om Søndagen, saa gaa. Udførelsen af eders Pligter om Søndagen er et sikkert Skridt til Fremgang og Lykke.

Den fjerde og sidste Betingelse er Bevidstheden om Udødelighed.

I elsker eders Fædre og Mødre, fordi de er eders jordiske Forældre. I se tilbage til Gud, som er eders himmelske Fader og forstaar, at Aanden i eder er det direkte Afkom af den evige Guddom, og forstaar, at Livet her er kun en Skole — en Prøvestand. De Idealer, som jeg har nævnt er en Del af Eksamen, en Del af de Studier, som I maa gennemgaa. Vil I bestaa Eksamen? I forstaar ogsaa, at Gud har givet eder Lejlighed til at gøre Tjeneste. I kan bede til ham, fortælle ham, hvor meget I elsker ham; men som der er sagt her i Dag, der er kun een Maade, hvorpaa I kan udtrykke den Kærlighed, som I nærer til ham, og det er i eders Gerninger, »Hvad som helst I have gjort mod en af disse mine mindste Brødre, det har I gjort imod mig.«

Saa kommer vi til Sabbatens Overholdelse. I føler jer muligvis tilskyndet til at tage paa Udflugt Søndag Morgen, men husker I, at der er en Pligt, som I skylder eders Omgangskreds? »Vi er Medlemmer af en Gruppe, vi kan ikke leve for os selv alene. Alt det vi sender ud til andres Hjer-

ter kommer tilbage, ind i vort eget.« Det kan være meget behageligt at dyrke Gud ude i det Fri, ude i Naturens Skønhed, men der er en Maade af Gudsdyrkelse, som maa erindres, og det er den Gruppe-Gudsdyrkelse, som vi tilhører, hvor hver især maa gaa for at yde deres Bidrag til det heles Vel, ikke komme alene for at modtage, eller det, der er endnu værre, for at kritisere dem, der er villige til at yde deres Bidrag.

I Unge, Sabbaten er bestemt til Gudsdyrkelse. Den Følelse af Udødelighed, som findes i vor Religion er en af de Grundsten, hvorpaa Glæden og Lykken bygges.

Jeg har nævnet disse med den Tanke, at et religiøst Liv er det lykkeligste Liv man kan leve. »Der er Højder i Mennesket, der rækker til de højeste Himle, og der er Dybder, der synker til det laveste Helvede,« siger Carlyle. Vi har Friheden til at vælge om vi ønsker, at gaa op eller ned.

I, som repræsenterer de 60.000 unge Mænd i det Aaronske Præstedømme, og de 60,000 unge Piger i tilsvarende Alder, vi stoler paa, at I vil vælge de Trin, der fører til de højeste Himle. Maa Gud føre eder paa dem.

Forældre, Fædre, vi har et Ansvar overfor de Unge. Hvilken Arv har vi givet dem? Lige før sin Død kaldte David Livingston sine Sønner sammen omkring sig og sagde: »Nu mine Sønner, jeg har set tilbage over vor Historie saa langt, som jeg har kunnet, og jeg har ikke fundet en eneste uærlig Mand i Slægtlinien. Jeg ønsker, at I skal forstaa, at I har arvet godt Blod. I har ingen Undskyldning til at gøre fejl. Mine Sønner, vær ærlige.«

I unge Mænd, det er ogsaa eders Pligt at leve saaledes, at I kan overlade eders Sønner et Navn, værdigt til at bære den almægtige Guds Præstedømme.

Maa han give eder Kræfter dertil, jeg beder i Jesu Kristi Navn, Amen!

En Rettelse.

Daab i København.

I Stjernen for 1. Maj dette Aar stod der paa Side 142: Søndag den 7. Marts blev Grethe Vibeke Ørregaard døbt af Ældste Paul B. Tanner, dette var en Fejltagelse, da der skulde have staaet:

Søndag den 7. Marts blev Gutte Vibeke Ørregaard døbt af Ældste Paul B. Tanner, og Tirsdag den 6. April blev Edith Ørregaard døbt af Ældste Paul B. Tanner.

Vi beklager meget at denne Fejltagelse indtraf.

Redaktionen.

Redaktionelt.

Herrens Tiendedel.

Maj er den Maaned, hvori Medlemmerne af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige regelmæssigt paamindes om at bringe deres Tiende til Herrens Forraadshus, at de ved dette Privilegium maa høste, som Herren har sagt: »Velsignelse i Overmaal« (Malakias 3 : 10.) Ligeledes behøver Kirken de Helliges Tiende. Ingen Organisation kan bestaa uden finansiel Støtte af sine Medlemmer. Tiendesystemet i Kirken er enestaaende deri, at medens Kirken modtager den finansielle Støtte af sine Medlemmer, bliver dem, der saaledes viser Lydighed mod Herrens Bud Arvinger til de Velsignelser, som Herren har lovet hans trofaste Børn. Jeg behøver ikke at fremføre enkelte Erfaringer, som Medlemmer har baaret Vidnesbyrd om, thi der er Tusinder af Sidste Dages Hellige, der kan aflægge Vidnesbyrd angaaende de Velsignelser, som de har modtaget ved Lydighed mod Tiendeloven, hvorledes Gud ofte paa en forunderlig Maade er kommen dem til Hjælp.

Den Sum, som af Kirkens Autoriteter er bevilget til den danske Mission er meget mindre i Aar end i tidligere Aar, det bliver derfor nødvendig for Medlemmerne her at være mere loyale i den Henseende end de har været. Det er ikke rigtig, at den forøgede Byrde skulle bæres af dem, der regelmæssigt betaler deres Tiende. Det er nødvendigt, at alle Præstedømmets Medlemmer betaler deres Tiende og gør sig fortjent til de Velsignelser, som de selv saa haardt trænger til. Kirken i Danmark trænger til eders Støtte i Aar, og I trænger til den Støtte og Styrke, som dette Offer bringer. Tiendeloven er en god Skolemester til Uegennytte, Lydighed, Selvopofrelse, Orden, og endelig Karakter. Lad det siges om Kirkens Medlemmer i Danmark, at de har efterlevet denne Lov, ligesom Abraham i sin Tid frembar sin Tiende til Ypperstepræsten Melkisedek.

Jorden og alt, hvad der findes derpaa hører Herren til. Afgiften, som han fordrer af os for Udnyttelsen deraf er en Tiendedel af vore Indtægter.

Forældre burde lære deres Børn at betale Tiende.

Alma L. Petersen
Missionspræsident.

Valgsproget 1937.

„Pryd dine Tanker med Dyd og du skal have større Frimodighed for Herrens Aasyn".

Hvorfor kommer vi til Kirkens Møder? Jo, for at lære noget, som kan hjælpe os til at blive bedre Mennesker og for at faa aandelig Føde. Har vi lige stort Udbytte af de forskellige Møder? Maaske ikke, men hvis Skyld er det? Vor egen. Dersom vi sidder med rene gode Tanker, opfatter vi bedre en god Tale føler, at Talen, de gode Ord, er rettet mod os personlig. Guds Aand er til Stede i rig Fylde, og vi forlader Mødet med Bevidstheden om, at vi har faaet noget godt. Jeg tror Fastemøderne er de Møder, som vi syntes at have størst Udbytte af. De mange gode Vidnesbyrd vi der hører bevirker, at Søskende sidder i stille Andagt og ligesom sluger hvert Ord, der bliver sagt. Luften er fyldt med Guds Aand, og naar vi gaar til vore Hjem, gaar vi med det Forsæt, at vi vil blive bedre Mennesker. Jeg er sikker paa, at alle føler saadan. Hvorfor? Fordi, ingen tør komme til et Fastemøde med daarlige urene Tanker. Alle Tanker er prydet med Dyd, og i Frimodighed staar de frem og bære deres Vidnesbyrd. Men ikke alene Fastemøderne skulde være saadan, hvert Møde, hver Dag, hver Time skulde for os alle være lige saa højtidelige som disse Fastemøder. Vi skal passe paa ikke at have daarlige Tanker, for vi maa ikke glemme, at vi faar Løn og Straf for saavel Tanker som Ord og Handlinger. Jeg er sikker paa at flere har hørt disse frygtelige Ord: »Hvis et Blik kunde dræbe.« Forfærdelige Ord. Dette Blik, som »kunde dræbe«, hvad kommer det af? Tanken, det er Tanken, som spejler sig i Blikket. Den som sidder med et saadant Blik, et dræbende Blik, den Person tænker om en anden: »Bare jeg kunde gøre dig Fortræd,« ja maaske han tænker, »Jeg kunde dræbe dig.« Se, da er det Hadet til det andet Menneske, der foraarsager dette frygtelige Blik. Saadan kan alle vore Tanker, gode og onde, genspejles i Blikke!

Tænker man paa noget sørgeligt, bliver Blikket bedrøvet, ja, ofte kommer der Taarer i vore Øjne. Er det noget morsomt, som Tanken er beskæftiget med, ses et muntert Glimt i Øjenkrogene. Tænker man paa at bedrage nogen, faar man det lumske, lurende Blik. Er Tankerne prydet med Dyd, lyser der Kærlighed og Godhed over hele Ansigtet og i en Persons Nærværelse, hvis Tanker er prydet med Dyd, er der altid godt at være, man føler sig tiltrukket af vedkommende Person.

Carry On

RUTH MAY FOX — ALFRED M. DURHAM

Alla marziale e con spirito

1. Fast som de e - vi - ge Bjærge. Staalsat vi modigt staa. Paa den
2. Paa den - ne Grund vil vi bygge et Slot til vor Konge stor. I-mens

mf

Grund, som Fædre - ne lagde for os at byg - ge paa. En
vo - re glade San - ge skal to - ne ud o - ver Jord. For Ar-

Grund - vold af Pligt og Æ - re af Tro paa den sande Gud. I Tri-
ven, som de os skænked, ej Guld el - ler verdslig Pragt. Men en

umf de løf - ted hans Ban - ner, van - dred i Ørk'-nen ud. *Kor* Og vi
Arv, som va - rer e - vigt: Glæ - de og Sundheds Magt *Kor* Og vi

mp *f* *mp*

Vi har hørt, at den bedste Vej til Skønhed er altid at have rene Tanker. Dersom alle Sidste Dages Hellige efterlevede dette Valgsprog, som er det bedste vi har haft, ja, saa skulde vor Kirke blive den bedste af alle Kirker. De fremmede, som kommer, vil føle den gode Aand, som altid er til Stede, de føler, at her er godt at være, og kommer

Carry On

CHORUS *Parts ad lib.* Fra Engelsk ved Hans Mikkelsen og Wm. Ørum Pedersen.

hø - rer Ørk-nen sjun-ger: Fremad frem! stadig frem, altid frem! O ver

Bjerg over Dal det run - ger: Fremad frem! stadig frem, altid frem

Hæ-ven-de højt vort Ban-ner; Maa - let vort e - vi - ge Hjem. Du

skøn - ne, no - ble Ung - dom: Fremad frem! stadig frem, al - tid frem!

igen. Tilsidst vil en Fremmed selv tilhøre den lille Flok af lykkelige Mennesker, som gennem Evangeliet har lært, at naar Tanker prydes med Dyd, faar man større Frimodighed for Herrens Aasyn. Og saadan vil hvert Medlem hjælpe til at rulle Guds Værk frem.

Solveig Johansen.

Atter i Danmark

Fredag Aften den 9. April ankom Apostel Richard R. Lyman atter til Danmark efter en Rejse i Norge og Sverrig. Han blev mødt i Malmø af Missionspræsident Alma L. Petersen og Distriktspræsident i København Jens W. Olsen. De ankom til København sent om Aftenen og Præsident Lyman og Præsident Petersen afrejste igen tidlig næste Morgen til Aalborg, hvor de overværede Distriktskonferencen.

Bryllup i Aalborg.

Søndag den 9. Maj blev Broder Andreas Fristrup og Søster Elisabeth Nielsen ægteviede. Det unge Par, som i flere Aar har virket i Kirkens Tjeneste er ikke alene vel kendt og skattet i Aalborg Gren, men agtet og afholdt af Missionærer, Søskende og Venner overalt i den Danske Mission. Stjernen ønsker hjertelig til Lykke.

Bryllup i København.

Torsdag den 29. April blev William Ørum Petersen, tidligere Redaktionssekretær og Translatør for Skandinaviens Stjerne, og Grethe Hanssen forenede i Ægteskab. Efter den borgerlige Vielse paa Raadhuset mødte de i Kirken, Priorvej 12, hvor de i en Kreds af Slægtninge og Venners Nærværelse modtog den kirkelige Velsignelse, som forrettedes af Ældste Hans Mikkelsen. William Ørum Petersen er Medlem af Hovedbestyrelsen for de Unge Mænds Forening i den danske Mission. Grethe Hanssen har fra sin Barndom været aktiv i Kirkens Tjeneste i Københavns Gren.

Stjernen ønsker Parret al Lykke og Velsignelse i Fremtiden.

Død i Utah.

Emma Jensen, Kirkens assisterende Historieskriver Andrew Jensens Hustru, afgik ved Døden i Salt Lake City, Utah, Tirsdag den 13. April. Søster Jensen, som i en Aarrække havde været Invalid, var født i England den 17. Marts 1862. Kort efter, at hun var blevet Medlem af Kirken, emigrerede hun i 1885 sammen med sin Moder og Søster til Utah, hvor hun den 10. December 1886 blev Andrew Jensens Hustru. Parret fejrede deres Guldbryllup den 10. December 1936. Søster Jensen var en agtet og kendt Personlighed i Salt Lake City, hvor hun i mange Aar gjorde Tjeneste i Salt Lake Tempel. Hun har ligeledes i Aarenes Løb taget ledende Del i forskellige sociale og politiske Bevægelser i Staten Utah.

Begravelsen foregik fra det 17. Wards Mødehus, hvor Præsident David O. Mc. Kay af Kirkens første Præsidentskab, Ældsterne George Albert Smith, Joseph Fielding Smith og John A. Widtsoe af de tolv Apostles Raad, samt Joseph Bodell, James W. Paxman og A. William Lund talte ved Baaren, hvor de i smukke Ord fremhævede Afdødes fortjenstfulde Livsførelse.

Fra Missionsmarken.

AALBORG: Distriktskonferencen i Aalborg tog sin Begyndelse Lørdag Aften den 10. April med en Underholdning af Sangkoret. Mødet ledede af Distriktspræsident Ezra O. Carr. Koret sang forskellige Numre. En Prolog fremsagdes af Søster Mary Sandberg og en Violin-Solo udførtes af Missionær Anker Schade. Missionær R. W. Jackson viste nogle Lysbilleder fra Tabernaklet i Salt Lake City og præsenterede ved Grammofonplader nogle af Tabernakelkorets Sange.

Præsident Richard R. Lyman, som overværede Konferencen, talte derefter med Missionær Boyd J. Larsen som Tolk over Emnet »Fred paa Jorden«. Og udtalte sin Glæde over at lære Danmark og det danske Folk at kende. Søster Ester Gissing sang en Solo, hvorefter Missionspræsident Alma L. Petersen talte angaaende Kirkens guddommelige Magt.

Søndag den 11. April Kl. 8,30 afholdtes Præstedømsmøde. Talerne paa dette Møde var Distriktspræsident Ezra O. Carr, Missionspræsident Alma L. Petersen og Præsident

Richard R. Lyman med Missionær R. W. Jackson som Tolk.

Fra Kl. 10 til 12 afholdtes et andet Møde, hvoraf den første Time overgaves til Søndagsskolen, som udførte et smukt og righoldigt Program. Dernæst blev en Del af Tiden benyttet til Vidnesbyrdmøde, hvorefter Præsident Richard R. Lyman talte interesserende og opmuntrende baade til Børnene og de Voksne med E. A. Sandberg som Tolk.

Møde afholdtes igen Kl. 2,30 Søndag Eftermiddag. Talerne paa dette Møde var E. A. Sandberg, Sardus Sørensen, Elisabeth Nielsen, Svend Jørgensen fra Hobro, Marius Paulsen fra Randers og Missionspræsident Alma L. Petersen.

Paa Mødet Kl. 7 Aften talte Peter Olsen, Jes Jessen fra Flensborg, Missionspræsident Alma L. Petersen og Præsident Richard R. Lyman med E. A. Sandberg som Tolk.

Mandag den 12. April afholdtes et Missionærmøde, hvor de mange Problemer i Missionsarbejdet blev diskuteret, og hvor Præsident Richard R. Lyman talte belærende og instruerende til Missionærerne.

Konferencens sidste Møde afholdtes Mandag Aften, hvor Missionspræsident Alma L. Petersen talte over Emnet, Troens og Bønnens Magt. Og Præsident Richard R. Lyman talte over Johannes den Døbers Vidnesbyrd om Jesus Kristus og fortalte ogsaa nogle af hans Erfaringer i Kirkens Arbejde. Resten af Aftenen benyttedes af den Kvindelige Hjælpeforening til Afholdelse af en i alle Maader vellykket Bazar.

Alle Møderne var særdeles vel besøgt og alle glædede sig overordentlig ved Apostel Lymans lærerige og interessante Taler.

Daab i Aalborg. Mandag den 19. April blev Aage Kemit Larsen døbt af Ældste Wayne E. Sørensen og Lily Elfrida Larsen døbt af Ældste R. Charles Christensen.

ODENSE: Søndag den 25. April Kl. 2,30 aabnedes Distriktskonferencen i Odense med et Præstedømsmøde, hvor korte Taler blev holdt af Distriktspræsident Marcel Lauper, Br. Jørgen Christensen, Missionærerne Clark W. Nielsen, Clarence A. Larsen og Edvard Larsen jr. samt Axel Mathiesen, Svend Erik Rasmussen, Walter M. Knudsen, Jørgen Hansen og Missionspræsident Alma L. Petersen.

Kl. 10 Formiddag afholdtes et Møde, hvor mange af Medlemmerne bar deres Vidnesbyrd. Derefter talte Missionspræsident Alma L. Petersen over Emnet »Hold Guds Befalinger«.

Daab. Følgende Daabshandlinger blev derefter udført: Anna Marie Jacobsen og Valborg Marie Knudsen døbt af

Ældste Clarence A. Larsen; Valter Møller Knudsen døbt af Ældste Clark W. Nielsen og Svend Erik Lindharth Rasmussen døbt af Ældste Edvard Larsen Jr.

Kl. 2 Eftermiddag afholdtes Møde, hvor de fire Personer, som var blevet døbt modtog Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave. Ældste Clarence Larsen talte over Emnet »Den hellige Nadvere«, og Missionspræsident Alma L. Petersen talte over Emnet »Daabens Nødvendighed og Talsmanden den Hellig Aand«.

Kl. 7 Aften afholdtes atter offentligt Møde, hvor Ældste Clarence A. Larsen talte over Emnet »Jernstangen omtalt i Mormons Bog, Troens Symbol«. Og Missionspræsident Alma L. Petersen talte over Emnet »Sand Glæde og Kristi Evangelium«.

Mandag Aften afholdt den Kvindelige Hjælpeforening en vellykket Fest og Bazar.

KØBENHAVN: Distriktskonferencen i København aabnedes Fredag Aften den 11. April, hvor Grenens Sangkor under Ledelse af Korets Dirigent, Valdemar Jakobsen, med Niels Henriksen som Organist udførte en særdeles smuk Koncert, som overværedes af et talrigt og taknemligt Publikum.

Lørdag Aften præsenterede Missionærerne i Københavns Distrikt »Mormons Bogs Historie« i et meget vellykket Tableau.

Søndag Morgen Kl. 8,30 afholdtes Præstedømsmøde, hvor korte Taler holdtes af Hans N. Øgaard, Richard Gregersen, Enok Andersen, Hans Mikkelsen, Distriktspræsident Jens W. Olsen, Missionspræsident Alma L. Petersen og Grensforstander Orson B. West.

Kl. 10 afholdtes Møde, hvor Søndagsskolen under Ledelse af Skolens Forstander Ejnar Hansen udførte et smukt og righoldigt Program. Fra Kl. 11 til 12 afbenyttedes Tiden til Vidnesbyrdsmøde.

Kl. 2 Eftermiddag afholdtes Nadvermøde. Ældste Victor Degn talte over Naverens Betydning. Rapporter aflagdes som følger: Carlos E. Andersen, Missionærforeningen; Hans N. Øgaard, Hovedbestyrelsen for Genealogisk Forening; Thorvald Bregentoft, Hovedestyrelsen for Søndagsskolerne. Christian Tideman Petersen, Hvedbestyrelsen for Ungdomsforeningerne; Laura Hansen, Hovedbestyrelsen for de Kvindelige Hjælpeforeninger.

Kl. 7 Aften afholdtes offentligt Møde. Mødet ledества af Distriktspræsident Jens W. Olsen. Talerne var Missionærerne M. A. Strømberg og Russell Sundell fra Sverrig og Missionær R. W. Jackson, Distriktspræsident Jens W. Ol-

sen, Hans Mikkelsen og Missionspræsident Alma L. Petersen.

Mandag Formiddag afholdtes Missionærmøde og Mandag Aften afholdt den Kvindelige Hjælpeforening en vellykket Festlighed med Program og Bazar.

Torsdag den 29. April blev Emilie Hermine Grisat døbt af Ældste Hans Mikkelsen.

SILKEBORG: Broder Niels Peter Outzen afgik ved Døden i sit Hjem i Wibergsgade 13, Silkeborg, den 20. April af Hjertelammelse.

Broder Outzen blev Medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige den 28. Februar 1934 sammen med sin Hustru og har siden levet, som en troende og oprigtig Sidste Dages Hellig til et godt Eksempel for sine Omgivelser.

Begravelsen foregik fra Afdødes Hjem d. 25. April, hvor Ældste Emil Thomsen og Grensforstander Gordon P. Andersen talte smukt og inspirerende ved Baaren. Distriktspræsident Enoch Thorne holdt Bønnen ved Graven. De mange Blomster og Kranse, som blev bragt og tilsendt bar deres tavse Vidnesbyrd om, at Broder Outzen var en meget agtet og afholdt Mand.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *Alma L. Petersen*,
Priorvej 12, København F.
Medredaktør: *Hans Mikkelsen*,
Priorvej 12, København F.

Olaf Mortensens Bogtrykkeri Blaagaardsg. 36 D